

ناهنگگیران

بہ بونہی لہدایکبونی پیغمبر ﷺ

— گومان و وہ لامہ کان —

الاحتفالُ بِالْمَوْلِدِ النَّبَوِيِّ شُبُهَاتٌ وَرُدُودٌ

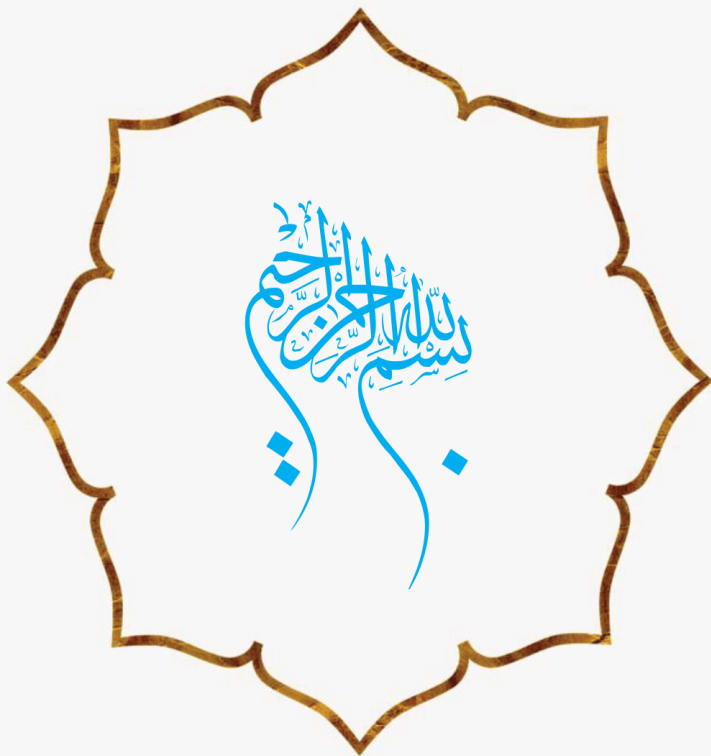
نوسینی

عَلَوِي بن عبدالقادر السَّقَّاف

سہرپہرشتیاری گشتی

مؤسسۃ الدرر السنیۃ

پوخته یه ک سه باره ت بهم کتیبه:

ئهم کتیبه لیکولینه وه یه کی زانستی و شهرعی و رده که
تیشک ده خاته سهر حوکمی ئاهه ننگیړان به بونه ی
مه ولوودی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم).
گرنگی ئهم به ره مه له وه دایه که به شیوازیکی هیمنانه
و پستی به ستوو به به لگه، وه لامی ئهو گومان و پاساوانه
(شوبهه) ده داته وه که زور جار وه ک به لگه بو دروستیتی
ئهم کاره ده هیږینه وه.

ئهم نویسنه به پله ی یه که م بو ئهو که سانه سوو دبه خشه
که خاوه نی دلیکی پاک و عقلیکی فراوان؛ ئه وانه ی
به دوا ی حق و راستیدا ده گه ریڼ و دوورن له ده مارگیری
(ته عه سوب) و شوینکه وتنی کویرانه ی دابونه ریت و
باو باپیران.

خوینهری ژیر زورترین سوود له م کتیبه ده بینیت، چونکه نووسه ر له شیکردنه وه و به لگه هیڼانه وه کانیډا ته نه پشته به ده قه پروونه کانی قورثانی پیروژ، و سوننه تی سه حیچی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، و تیگه یشتنی پیشینه چاکه کاره کانی ئەم ئوممه ته (سه له فی صالح) به ستووه.

له کوټاییدا، ئەم وه رگیږانه په یامیکی پروونه بو ههر که سیک که بیه ویت خوشه ویستی راس ته قینه ی خوی بو پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بسه لمینیت؛ که به دلنیا بیه وه نه و خوشه ویستی به ته نه ا له ریگه ی گوپرایه لی و شوینکه وتنی سوننه ته که یه وه ده بیت، نه ک له ریگه ی داهینان و بیدعه له ئاییندا.

بۆيه ههر كه سيك پيوهره كهى قورئان و سوننه ت بيت،
بيگومان حهقيقه تى ئهم بابتهى بو ئاشكرا دهبيت و
سوودىكى گه وره لى ده بينيت.

ستافى وه رگير

پیشه کی نوسه ر

سو پاس و ستایش بو خوی په روه ردگاری جیهانیان، نه و
 خویایه له قورثانی پیروژدا ده فهرمویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ
 لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^۱
 دروود و سه لام له سه ر گه وره و پیشه و او و خوشه ویستان،
 خوشه ویستی په روه ردگارمان و تریفه ی چاومان،
 تکا کارمان له روژی دوا پیدا، موحه ممه دی کوری
 عه بدوللا (صلی الله علیه وسلم)، هه روه ها له سه ر
 خانه واده و هاوه لانی و هه موو نه وانه ی تا روژی دوا یی
 شوین ریبازه که ی که وتوون.
 پاشان:

یه کییک له و شتانه ی که خه لکی له سه ده کانی دوا پیدا و
 پاش تیپه ربوونی سی سه ده زیرین و پیروژه که دایانه یناوه،

^۱ [المائدة: ۳].

بريتيه له: ئاهه ننگ گيران به بونه ی رږژي له دايكبوونی
 پیغه مبه ره وه (صلى الله عليه وسلم). له کاتيکدا له
 سه رده می هاوه لان و تابيعين و نه وانه شی له دواى
 نه وانه وه هاتوون، هيچ که سيک يادى له دايكبوونی
 پیغه مبه رى (صلى الله عليه وسلم) نه کړدووه ته وه؛ نه
 هاوه له چاکه کاره کانى، نه نه و زانا و پيشه واهه پرزانه شی
 که دواى نه واهه هاتوون و خه لکى شوينيان که وتوون. نه
 پيشه وایانى فيقهى وه که نه بوچه نیفه و مالیک و شافيعى
 و نه حمه د، نه زانایانى فه رمووده ناسى وه که بوخارى و
 موسليم و که سانى دیکه ش.

به لکو نه م ئاهه ننگ گيرانه داهينراوه (بيدعه يه)، له
 کو تاييه کانى سه ده ی چواره می کو چيدا سه رى هه لداوه.
 يه که م که سيش که نه م کاره ی داهينا، رافيزه
 عوبه يدييه کان بوون (نه وانه ی به درو و چه واشه کارى

ناویان لى نراوه فاطیمیه کان). ئه مه یان له هه مان ئه و
 ساله دا داهینا که کومه لیک داهینراوی دیکه یان بو پوژى
 عاشوورا دروست کرد، وه ک: سینه کوتان، پروومه ت پنین،
 سه رقاشکردن و چه ندین داهینراوی دیکه، ئه وهش وه ک
 ده رپرینی خه م و په ژاره بو کوژرانی حوسه یینی کورى
 عه لى (په زای خویان لى بیت).

ئه مهش راستیه کی میژوویه و هیچ که سیک نکولى لى
 ناکات مه گهر که سیک نه فام و نه شاره زای بیت به میژوو؛
 چونکه (المقریزی) که له سالى ٨٤٥ی کوچیدا کوچی
 دواى کردوو، له په رتوو که کهیدا به ناوی ((الخطط))
 (٤٣٦/٢) ئه مه ی تو مار کردوو، و تییدا ئامازه ی به وه
 کردوو که ئه وان چه ندین یاد و ئاههنگی داهینراویان
 دروست کردوو؛ له وانه: یادى له دایکبوونی پیغمه بهر
 (صلی الله علیه وسلم)، یادى له دایکبوونی عه لى و فاتیمه

و حه سەن و حوسەین، له گەڵ چەندین یادی دیکه، تا وای
لێهاتووە بیست و حەوت جۆر ئاھەنگگیرانی بۆ
ژماردوون، بەلام سەرجهەم ئەم یادانە لەناوچوون لە گەڵ
پروو خانى دەولەتى عوبەیدیدا لە ساڵى ٥٦٧ى كۆچیدا،
لەسەر دەستى سەلاحەددینی ئەییووبى (پەحمەتى خواى
لى بێت).

پاشان سوڤییه کان لە دواى ئەوێوە، بیدەى
ئاھەنگگیرانیان بەبۆنەى پۆژى لە دایكبوونی
پیغه مبه رەو (صلی اللہ علیہ وسلم) زیندوو کردەو، و
رافیزەکانیش بیدەکانى پۆژى عاشوورایان سەرلەنوئ
هینایەو کایەو، ئەم بیدەکانەش تاوێ کو ئەمڕۆمان هەر
بەردەوامن.

کاتیکیش بەلای هۆگرانى ئاھەنگگیرانى مەولودەو
قورس بوو کە یە کەم کەسى داھینەرى ئەم کارە کەسیکی

رافیزه ی پیس بیت، هاتن ئیدیعی ئه وه یان کرد که گوايه
یه که م که س ئه مه ی داهینایت، سولتان (المظفر أبو سعید
کوکبری) بووه، که له سالی ۶۳۰ ی کوچیدا کوچی دوايي
کردووه. ئه م قسه یه یان دایه پال (ئین که سیر) (۷۷۴ ی
کوچی) له په رتوو که که ی به ناوی ((البدایة والنهاية))
(۱۳۶/۱۳ - ۱۳۷)، به لام ئه مه دووره له راستیه وه؛ چونکه
ده قی قسه که ی (ئین که سیر) به م جوړه یه: (وكان یعملُ
المولد الشریف فی ربيع الأول، ویحتفلُ به احتفالاً هائلاً)،
واتا: (له مانگی ره بیعولته وه لدا مه ولوودی پیروزی ده کرد
و به شیوه یه کی گه وره ئاهه نگی بو ده گیرا). که واته (ئین
که سیر) نه یگوتووه ئه و یه که م که س بووه که مه ولوودی
داهیناوه، به لکو ته نها گوتوویه تی که ناوبراو له مانگی
ره بیعولته وه لدا ئه و ئاهه نگی گیراوه.

دووه مین راستی میژوویی که به هیچ شیوه یه ک هه لگری
 گومان نییه، ئه وه یه: تاوه کو ئیستا ئه وه نه سه لمینراوه که
 دوانزه ی ره بیعولئه وهل رۆژی له دایکبوونی پیغه مبه ر
 (صلی الله علیه وسلم) بیت، به لکو رای راستر و
 دروستتر ئه وه یه که ئه وه بهرواره رۆژی له دایکبوونی
 نییه. به لکو ئه وه ی جیگیر و سه لمینراوه و زۆربه ی
 میژوونوسان له سه ری کوکن، ئه وه یه که ئه وه بهرواره
 ریکه وتی کوچی دوا ییه تی (صلی الله علیه وسلم)، که
 ده کاته رۆژی دووشه ممه، و له رۆژی سیشه ممه شدا به
 خاک سپێردراوه، دایک و باوک و گیانم به قوربانی بیت.
 پاشان ئه م ئاهه نگی پرا نه له سه رتاسه ری زه ویدا بّلاو
 بووه وه، و هه ندیک له زانایان و ئامۆژگاریکاران به
 کاریکی باشیان دانا؛ له بهر ئه وه ی باسی ژیاننامه ی
 پیغه مبه ری (صلی الله علیه وسلم) تیدا ده کرا.

شه یتانیش چه واشه ی کردن و سهره تای سهره لدانی ئەم
یاده و بیکه ردیی سده زپرینه کانی له م بیدعه یه لی له بیر
بردنه وه؛ بویه دهستیان کرد به هینانه وهی به لگه بو
دروستی کاره که، بگره بو ره وایی و په سهندییه که ی،
ئه ویش به کومه لیک به لگه ی بیسه روبه ر که به هیچ
شیوه یه ک په یوه ندیان به م ئاهه نگه وه نه بوو! زانایانیش
لییان هاتنه دهنگ بو ئه وهی به لگه و گومانه کانیان
پووچه ل بکه نه وه.

وه کو سروشتی هه موو بیدعه یه کیش که له سنووریکدا
ناوه ستیت؛ چه ندین بیدعه ی دزیو و کرده وهی ناشرینی
دیکه تیکه ل به م مه ولوودانه بوون، وه ک: ده ف لیدان،
خوبادان، سه ما کردن و تیکه لاوبوونی پیاوان و ژنان له
هه ندیک ولاتدا، له گه ل چه ندین سه ریچی و تاوانی
دیکه. هه روه ها خویندنه وهی قه سیده ی هاوبه شدانان

(شپك) كه تيياندا هانا و هاوار بو غه يري الله تعالى
ده بريټ، له گه ل زياته روه و يكردن له پياوه لدانى پيغه مبهردا
(صلى الله عليه وسلم) ريټك وهك تهو زياته روه و ييهى
مه سيحييه كان به رانبه ر عيساى كورى ميريهم (سه لامى
خوای لى بيت) ده يكه ن.

له م كتيبه دا، باسى تهو كاره دزيوانه ناكه م كه به ريټه ي
جياواز له هه نديټك له م مه ولوودانه دا رووده دهن، چونكه
به ته واوى ئاشكران. به لكو ته وهري باسه كه مان ته نها
له سه ر تهو گومانانه ده بيت كه ريټكه پيده رانى ئاهه نكي
مه ولوود ده يور و ژينن، له گه ل وه لمدانه وه يان، ته نانه ت
ئه گه ر گريپانه ي ته وهش بكه ين كه مه ولووده كه له هه موو
كار يكي دزيو و سه ريټچييه ك خالى بيت؛ چونكه
گوړيني ته وهى كه الله تعالى بو سه ر پيغه مبه ركه ي
موحه ممه د (صلى الله عليه وسلم) دا يبه زاندووه، له گه ل

زیادکردنی دروشم و کرده وه و خستنه ناووه و یان بو ناو
تایین به هوۍ کوومه لیک گومانه وه که خاوه نه کانیان
ئیدیعی ده کهن، زور مه ترسیدار تره له و کاره دزیوانه.

گومانه کان و وه لآمدانه وهی

گومانی یه که م:

به لکه هینانه وه یان به م ئایه ته که خوی گه وره
 فهرموویه تی: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا﴾^۱ واته:
 ئه ی محمد - صلی الله علیه وسلم - پیا یان بلای: با دلخوش
 بن به فزله و چاکه وره حمه تی خوی گه وره.

جا ئیدیعی ئه وه یان کردووه که گه وره ترین دلخوشی،
 دلخوشبوونه به له دایکبوونی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم)، وه ئاهه نگیرانیش به م بونه یه وه ده رپرینی ئه و
 دلخوشییه یه.

ئه مه ش قسه یه که که هیچ یه کی که له پیشه وایانی ئیسلام
 نه یانگوتوو، وه چه نده گه وره یه فزله و نیعمه تی خوی
 گه وره به سه رمانه وه! له دایکبوونه که ی نیعمه ته،
 پیغه مبه رایه تییه که ی نیعمه ته، کوچکرده که شی نیعمه ته؛

^۱ [یونس: ۵۸].

نایا هرکاتیک خوی گه وره فزل و نیعمه تیکي به سهردا
رشتین، ده بیت نهو رږوړه بکهین به ئاهنگ؟!

پاشان نهو فزل و رهمه تهی خوی گه وره که له م
تایه ته دا فرمانی پی کراوه دلخوش بین پیان، رږوړی
له دایکبوونی نییه، به لکو مه به ست پیی قورئان و نهو
شهریعه تانهی ئیسلامه که دایبه زاندووه، هه روه ک له
تایه ته که ی پیشتردا هاتووه: ﴿يَتَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ

مَوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ
(٥٧) قُلْ يَفْضَلِ اللَّهُ وَرَحْمَتَهُ فِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ

(٥٨) وه رهمه ته که ش بریتییه له پیغه مبه رایه تی و

په یامه که ی، هه روه ک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمَا

أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ (١٠٧) ، هه روه ها پیغه مبه ریش

^١ [یونس: ٥٧-٥٨].

^٢ [الأنبياء: ١٠٧].

(صلی الله علیه وسلم) دهفه رمویت: «إِنِّي لَمْ أُبْعَثْ لَعَنًا،
وَأِنَّمَا بُعِثْتُ رَحْمَةً» واته: من نه نیردراوم بو ئه وهی
نه فره تکار بم، به لکو وه ک ره حمه تیک نیردراوم. (رواه
مسلم).

وه هیچ کام له موفه سیره کانی قورئانی پیروژ نه و
مانایه یان باس نه کردووه که ته وان ئیدیعیان کردووه.

پاشان چۆن ده بیټ ته م مانا سهیره له خودی خاوهنی
په یامه که (صلی الله علیه وسلم) شاراهه بیټ؛ که گوايه
تایه ته که له باره ی له دایکبونییه وه دابه زییټ، که چی
خوی (صلی الله علیه وسلم) ئاههنگی بو له دایکبونی
خوی نه گیرابیټ و ته م مانایه شی به ئیمه نه گه یان دبیت؟!

سه یرتر له به لگه هیڼانه وه یان به و ټایه ته ی پېشو، به لگه
 هیڼانه وه یانه به م فەر مووده یه ی الله سبحانه و تعالی:
 ﴿فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي
 أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾^۱ چونکه ئیدیعای
 ئه وه یان کردووه که ټاهه ننگیږان به بونه ی مه ولووده وه
 به شیکه له ریزگرتن و به گه وره زانین و به رزکردنه وه ی
 پیگه ی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم)، و الله سبحانه
 و تعالی له م ټایه ته دا ستایشی ئه وانه ی کردووه که ئه م کاره
 ده که ن!

ټه مه هه مووی له نه فامی و چه واشه کردنی خه لکی ساده وه
 سه رچاوه ده گریټ؛ چونکه له ټایه ته که دا هیچ به لگه یه کی
 تیدا نییه که ټاهه ننگیږان به بونه ی له دایکبوونی ئه وه وه

^۱ [الأعراف: ۱۵۷].

(عليه الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) به ریزگرتن و به گه وره زانین بوی دابنریت، که ئه مهش هه ر خوی خالی نا کوکیه که یه. هه ر شتیکیش که خاوه نه که ی گومانی ئه وه ی هه بیته که ئه مه ریزگرتن و به گه وره زانینی پیغه مبه ره (صلى الله عليه وسلم)، ته نها به و گومانه ی خوی نابیته کاریکی دروست و ریگه پیدراو ؛ چونکه مروف ناتوانیت به ده ف لیدان و موسیقا ریز له پیغه مبه ر بگریته، یان به زیاده ره ویکردن وه ک زیاده ره ویکردنی مه سیحیه کان به رانه ر عیسای کوری مه ریه م (عليه الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ریزی لی بگریته، که پیغه مبه ریش (صلى الله عليه وسلم) ئوممه ته که ی له و کارانه قه ده غه کردووه؛ که واته ئاهه نگیپران به بونه ی مه ولودیشه وه هه ر ده چیته ئه م چوارچیویه وه (واته له و کارانه یه که نه کراون و دروست نین) .

گومانی دووهم

به لگه هینانه وه یان به و فه رمووده یه ی که ئیما می موسلیم له
 ئه بو قه تاده ی ئه نسارییه وه (ره زای خوی لئ بیت)
 گیراویه تیه وه، که وای پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم):
 (سُئِلَ عَنْ صَوْمِ الْاِثْنَيْنِ؟ قَالَ: ذَاكَ يَوْمٌ وُلِدْتُ فِيهِ) واته:
 پرساری لئ کرا ده رباره ی به پوژوو بوونی پوژی
 دوو شه ممه؟ فه رمووی: ئه وه پوژی که که تییدا له دایک
 بووم. لیره دا ئیدی عای ئه وه یان کردووه که ئه ممه
 ئاهه نگی پیرانی خودی خو یه تی بو پوژی له دایک بوونی!

ئه ممه ش ته فسیر و لیکدانه وه یه که بو فه رمووده که که هیچ
 یه کیک له زانایان و راقه کاره دیرینه کانی فه رمووده
 نه یان گوتووه؛ بو نمونه ئیما می نه وه وی - که
 به ناوبانگترین که سه فه رمووده کانی سه حیچی موسلیمی

راښه کړد بیت- ئه م فهرمووده یی نه کړدووه ته به لگه بؤ
 ئاهه ننگگیران به بونه ی مه ولوودی پیغهمبه ره وه (صلی الله
 علیه وسلم). چونکه سوپاسگوزاریی الله له سر نیعمه تی
 له دایکبوونی پیغهمبه ر (صلی الله علیه وسلم) ته نها به
 به رږژووبوون ده بیت له و رږژه ی تییدا له دایک بووه، که
 ئه ویش رږژی دوو شه ممه ی هه موو هه فته یه که، هه روه ک
 چوڼ خودی پیغهمبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئه و کاره ی
 کړدووه و کړدوویه تی به سوننه تییک بؤ ئوممه ته که ی
 تاوه کو رږژی دوا یی بمینیتته وه.

ئهمه ش ئه و شته یه که عه قل و دهقه شه رعیه کان
 ده یخوازن؛ واته ده بیت سوپاسگوزارییه که له هه مان ئه و
 جوړه بیت که پیغهمبه ر (صلی الله علیه وسلم) سوپاسی
 په روه ردگاری پی کړدووه، نه ک به ئاهه ننگگیران و سروود

و قه سیده و پیا هه لدان، که ئەمانه شتانیکن پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) نه کردوونی و نه فه رمانیشی پی کردوون، ههروه ها هیچ یه کیک له هاوه لان و تابیعین و شوینکه وتوانیشیان نه یان کردووه. له کاتیکدا پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) سوورترین کهس بووه له سه ر سوپاسگوزاری کردنی پهروه ر دگاری، و زاناترینیشیان بووه به چۆنیه تییه که ی.

ئهم سوپاسگوزارییه ش ریڅ وه ک ئەو سوپاس گوزارییه ی الله وایه له سه ر رزگار کردنی پیغه مبه ری خوا مووسا (سه لامی خوای لی بیّت) به به رپوژووبوونی پوژری عاشوورا، که ئەوه ش ئەو پوژیه که الله تییدا له ده ست فیرعه ون رزگاری کرد، ههروه ک چۆن پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ئەو کاره ی کرد و کردیشی به سوننه ت بو ئوممه ته که ی تا پوژری قیامه ت.

گومانی سییه م

به لگه هینانه وه یان به و فرموده یه ی که ئیهای ته حمه د و
 ته بو داود و نه سائی و غه یری ته وان گیراویانه ته وه، له
 تهوسی کوری ته وسه وه (په زای خوی لی بیت) که
 پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموده یه تی: **(مِنْ أَفْضَلِ**
أَيَّامِكُمْ يَوْمُ الْجُمُعَةِ؛ فِيهِ خُلِقَ آدَمُ، وَفِيهِ قُبُضَ، وَفِيهِ النَّفْخَةُ
وَفِيهِ الصَّعْقَةُ؛ فَأَكْثَرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ؛ فَإِنْ صَلَاتَكُمْ
مَعْرُوضَةً عَلَيَّ... الْحَدِيثَ) واته: له باشتین روزه کانتان
 روزهی ههینییه؛ تییدا ئاده م دروست کراوه، و تییدا گیانی
 کیشراره، و تییدا فوو کردن به صوردا ده بیت و تییدا
 (الصَّعْقُ) رووده دات: (که بریتییه له مردنی خه لکی
 به هوئی زوری ترس و توقین له گه ورهیی ده نگه که).؛ بویه
 له و روزه دا زور سه لاوات له سهر من بنیرن؛ چونکه
 سه لاواته کانتان پیشکesh به من ده کرین.

جا ئه وان ده لاین: ئه گه ر پیڼه مبهه (صلی الله علیه وسلم) سه لاوات ناردنی دانابیت له سه رمان له وړوژهی که خواى گه وړه پیڼه مبهه ر ئاده می (سه لامی خواى لى بیت) تییدا دروست کردبیت؛ که واته سه لاوات ناردن له سه ر پیڼه مبهه ره کهان موحه ممه د (صلی الله علیه وسلم) له وړوژى له دایکبوونی خویدا له پیشتر و شایسته تره، و ئیدیعاى ئه وه یان کردووه که ئاهه ننگیران به بونه ی مه ولووده وه ته نها کووونه وه یه که بو سه لاوات ناردن له سه ری.

ئهم کاره شیان ده چیته قالبی ده ستکاری کردن و راستکردنه وه ی پیڼه مبهه (صلی الله علیه وسلم) وه که ئه وه وایه پیداچوونه وه بو کارى پیڼه مبهه (صلی الله علیه وسلم) بکه ن و که موکورپیه که ی پر بکه نه وه په نا به خوا. هیچ که سیک ئه مه نالیت که خوشه ویستی پیڼه مبهه

(صلی الله علیه وسلم) له دلیدا جیگیر بوو بیت، با بانگه شهی ئه وهش بکات. ئه گهر ئه م به لگه هیئانه وهیه راست بووایه، ئه واده مانبینی هاوه لآن و ئه وانه ی دواى ئه وانیش پیشبرکییان ده کرد بو تاییه تکر دنی پوژی دوو شه ممه به سه لاوات ناردن له سهری. به لام واقع و راستیه که ئه وهیه که ئه وان ئه و پوژیان به هیچ سه لاواتیک تاییه ت جیا نه کرد بو وه، چ جای ئه وهی ئاهه نگی تیدا بگپرن و بوی کو بنه وه؛ ئه مهش به لگه یه کی حاشاهه ئه گره له سهر ئه وهی که ئه و به لگه هیئانه وهیه له شوینی خویدا نییه، به لکو هیچ زانایه ک باسی فه زلی سه لاوات ناردنی له سهر پیغه مبهړ (علیه الصلوة والسلام) نه کردو وه به تاییه ت له پوژی له دایکبوونی راسته قینه یدا که پوژی دوو شه ممه یه، چ جای له وهی که دوانزه ی ره بیعوله وهل بیت، له کاتیکدا ئه وهش سه لمینراو نییه.

ته نانه ت ئه وهش که له فه زلی پوژی هه ینیدا هاتووه،
یه که م: ته نها له بهر دروستبوونی ئاده م تییدا نییه، به لکو
 وه کو ده قی فه رمووده که ده لیت؛ له بهر ئه وه یه که
 فوو کردن به صوردا و الصَّعَق تییدا ده بیّت، و له ریوایه تی
 موسلیمدا هاتووه: **(أَنَّ فِيهِ أُدْخِلَ آدَمُ الْجَنَّةَ، وَفِيهِ أُخْرِجَ**
مِنْهَا، وَفِيهِ تَقُومُ السَّاعَةُ)، واته: (له و پوژده دا ئاده م خرایه
 به هه شته وه، و تییدا یه ده رکرا، و تییدا قیامه ت
 هه لده ستیّت).

دووهم: ئاهه نگگیران و کو بوونه وه تییدا نییه بو سه لاوات
 ناردن له سه ری، و باسکردنی ژیا ننامه که ی (عليه الصَّلَاةُ
 والسَّلَام).

گومانی چواره م

یه کیکی دیکه له و گومانه سهیرانه ی که دهیور وژینن
 نه وه یه: به لگه به و دهقانه دهیننه وه که فرمان ده که ن به
 سه لاوات و سه لام له سهړ پیغه مبهړ (صلی الله علیه
 وسلم)، هه روه ها به و فرمودانه ی که باس له پیا هه لدانی
 خودی پیغه مبهړ ده که ن، یان پیا هه لدانی ها وه لان (ره زای
 خویان لی بیت) بوی له ناماده بوونی خویدا. بویه ده لین:
 مه ولود هیچ شتیکی تیدا نییه جگه له دروود و سه لام
 له سهړ پیغه مبهړ (صلی الله علیه وسلم) و پیا هه لدانی؛
 ئیتر بوچی نه مه مان پی رهوا نابینن و ئینکاریان لی
 ده که ن؟!

سه ره پای نه وه ی نه م قسه یه راست نییه و چه واشه کاری
 تیدایه؛ چونکه مه ولود چه ندین کرده وه ی دیکه ی
 قه ده غه کراو (حرام) له خو ده گریت، هه روه ک پیشت

ناماژهی پي در، به لام چه واشه کارییه گوره که ئه وهیه که
 هر له بنه رتدا خالی نا کوکییه که ئه مه نییه؛ چونکه
 ئه وانه ی ئینکاری مه ولود ده کن، به هیچ شیوه یه ک
 ئینکاری درود و سه لاوات ناردن له سهر پیڼغه مېر
 (صلی الله علیه وسلم) و پیاوه لدانی ناکه ن، به لکو
 هه میسه و به رده وام درودی له سهر ده دن، به تاییه تیش
 له رژی هه نیدا.

به لکو ئینکارییه که ی ئه وان له سهر کو بوونه وهیه بو ئه و
 مه به سته له رژی یک یان چند رژی کی دیاریکراودا؛
 له بهر ئه وه ی به هیچ جوریک و ته نانه ت یه ک جاریش له
 سونه تدا نه هاتووه که پیڼغه مېر (صلی الله علیه وسلم)
 له گه ل هاوه له کانیدا (ره زای خویان لی بیت)
 کو بوو بیته وه، یان هاوه له کانی له گه ل یه کتردا له هر
 بونه یه کدا کو بوو بیته وه، ته نها به مه به سته ی درود ناردن

له سهری یان پیاوه لدانی، جا چ بگات به وهی که ئه مه له
شه ویکی دیاریکراو و تایبه تدا بکریټ.

گوماني پيښه

به لگه هينانه وهيان به و فرموده يه ي که ئيامي تورموزي و غه يري ئه ویش له بوره يده وه (ره زاي خوي لي بيت) گيړاويانه ته وه، که تييدا هاتو وه: که نيزه کيک نه زري کرد که ده ف ليبدات و گوراني (سروود) بليت له بهرده م پيغه مبهري الله (صلي الله عليه وسلم) ته گهر خوي گه وره به سه لامه تي له يه کيک له غه زا و جهنگه کاني گيړاويه وه. پيغه مبهريش (صلي الله عليه وسلم) پي فهرموو: (إِنْ كُنْتَ نَذَرْتَ فَاضْرِبِي وَإِلَّا فَلَا...) واته: ته گهر نه زرت کردو وه ئه والي بده، ته گهرنا واز بينه و لي مده ده. ئه وان ده لين:

ئه مه ئاهه نگ گيړان و ده بريني دلخوشي به گهرانه وي پيغه مبهري (صلي الله عليه وسلم) له جهنگ، که پيغه مبهري

(صلی الله علیه وسلم) بریاری له سهر دروستیی داوه و ریگه ی پی داوه، بیگومان دلخو شبوونیش به هاتنی بو ناو دونیا زور گه وره تره.

سبحان الله! چه نده گه وره یه پیلان و فیلی ئیبلیس بو ئهم ئوممه ته و چه واشه کردنیان! به لگه به یه ک پرووداو ده هیښنه وه که به دریژی ژیانې پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) دووباره نه بوو ته وه، له ولاشه وه چاوپوښی له وه ده که ن که خودی خو ی و هاوه له کانیشی له دوا ی ئه و، وازیان له ئاهه نگی پران به رژی له دایکبوونی هیناوه، له گه ل ئه وه ی سالانه ئه و رژه چه ن دین جار دووباره بوو ته وه و هاتو ته وه.

پاشان، ثایا ئه وان زاناترن به گه وره یی هاتنی بو ناو دونیا به راورد به رزگار بوونی له جه نکه که دا یان ئه و ژنه هاوه له؟! باشه بوچی ئه و ژنه نه زری نه کرد که به بو نه ی

رږڅی هاتنییه وه بۆ دنیا ئاههنگ بگپریت و دلخوش
بیټ، له بری ئه وهی به رږڅی رزگار بوونی و گه رانه وهی
له جهنگه که دا دلخوش بیټ؟!

جگه له وهش، ئه م کاره ی ئه و ژنه ئاههنگی پراڼیک نه بووه
که خه لکی بۆ کوو کر دبیته وه، به لکو ته نها به جیگه یانندی
نه زریک بووه که له سهر خوی داینا بوو و وه فای بۆ کرد.
وه ئه گه ر ئه م کاره ی ئاههنگی یک بووایه وه ک ئاههنگی
مه ولود، ئه و اه موو سالی یک دوو باره ی ده کرده وه ری ک
وه ک ئه وه ی خاوه ن مه ولوده کان ده یکه ن.

گومانی شه شه م

به لگه هینانه وه یانه بو دروستی ئاهه ننگیران به بونه ی
 رږژی له دایکبوونی پیغه مبه ره وه (صلی الله علیه وسلم)
 به و فهرموده یه ی که ئیامی به یهه قی له (سونه ن) ه که یدا
 له نه سه وه (ره زای خوی لی بیت) گیراویه تیه وه، که
 تییدا هاتو وه: (أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَقَّ عَنْ نَفْسِهِ
 بَعْدَ النَّبُوءَةِ) واته: پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) له دوا ی
 پیغه مبه رایه تی عه قیقه ی بو خوی کردو وه.
 نه وان ده لی ن:

نه وه تا پیغه مبه ری خوا له خو شحالی له دایکبوونی،
 عه قیقه ی بو خوی کردو وه، سه ره پای نه وه ی که نه بو
 تالیب له رږژی له دایکبوونیدا عه قیقه ی بو کردبو،

ټه مهش به لگه يه له سهر دروستي د ووباره كړنه وه
دلخوشي جار له دواي جار.

له كاتيكا ټه هم فرموده يه، هه روه ك چوڼ خودي
به يهه قى له دواي هينانه وه فرموده كه وه باسي
كردوه: (حديث منكر) ه. وه ئيامي نه وه وي (٦٧٦ هـ) له
په رتووكي ((المجموع)) (٤٣١/٨) دا ده لئيت: (باطل) ه. وه
ئيبن حه جهرى عه سقه لاني (٨٥٢ هـ) له په رتووكي
((الفتح)) (٥٠٩/٩) دا ده لئيت: (لا يثبت); به مهش هه ر له
بنه رته وه به لگه پيهينانه وه پي هه لده وه شسته وه.
بيگومان ته گه فرموده كه ش سه لميئراو و دروست
بووايه، ديسان نه ده بووه به لگه بويان؛ چونكه
جياوازيه كي زور هه يه له نيوان ټه هم كاره و
ټاهه ننگي پاني مه ولوود له هه موو ساليكا؛ بويه ټه مه

پیوانه کردنیکه که جیاوازی له نیوان پیوانه کار و
پیوانه کراوه که یدا هه یه (قیاس مع الفارق).

له وهش سه یوتر: به لگه هیڼانه وه یانه به ئازاد کردنی
(ثویبه) یی ئه سله می له لایه ن ئه بو له هه بی خاوه نییه وه،
کاتیک مزده ی له دایکبوونی پیغه مبهري (صلی الله علیه
وسلم) پی دا، و گوايه به و هو یه وه سزای له سه ر سووک
ده کریت.

گوتو ویانه: ئه گه ر ئه مه حالی که سییک بیت که قورئان بو
سه رکونه کردنی دابه زیییت، و سزای له سه ر سووک
بکریت ته نها له بهر ئه وه ی دلخوش بووه به له دایکبوونی
پیغه مبهري هه لبرژدراو؛ ئه ی ده بییت پاداشتی که سییک
چون بیت که دلخوشی به له دایکبوونی ده رده بریت (صلی
الله علیه وسلم) له کاتیکدا که سییکی باوه ردار و
یه که خوا په رسته؟!

چه نده قه بیح و قیزه ون و ناشرینه که به لگه به کرده و هی
 بیباوه ریځ له سهرده می نه فامیدا (جاهیلیه ت)
 بهیتریت هوه که دلخوش بووه به له دایکبوونی برازایه کی له
 سهرده میځدا که به له دایکبوونی کور دلخوش ده بوون و
 کچیان له ترسی ټابرو و چوون زینده به چال ده کرد!
 ټایا له بهر نه وه دلخوش بوو که پیغه مبهري خوا بوو؟!
 وه ټایا دهیزانی که وه ک پیغه مبهري له ناویاندا ره وانه
 ده کړیت؟!

یان دهیزانی که هم ټایه ته ی له سهر داده به زیت: ﴿تَبَّتْ
 يَدَاۤ اٰیِ لَهٗۤ وَتَبَّ﴾^۱؟!

لیره شدا هه مان نه و قسه یه ده گو تریت هوه که له پیشتردا
 گوترا: نا کوکیه که له سهر گه وره یی دلخوش بوون به
 پیغه مبهري (صلی الله علیه وسلم) و خوشویستن و

^۱ [المسد: ۱].

رېزگرتنی نییه، به‌لکو نا‌کوکیه که له‌سهر ره‌وایی
(مه‌شروعییه‌ت) نه‌و کاره‌یه که ئیوه ئیدیعاً ده‌که‌ن گوايه
خۆشه‌ویستییه، له‌کاتی‌کدا تیی‌دا پی‌چه‌وانه‌ی رېنمایی و
سوننه‌ته‌که‌ی (صلی الله علیه وسلم) ده‌جوولېنه‌وه.

خراپ‌تر له‌وه‌ش، نه‌وه‌یه که سه‌خاوی له‌ په‌رتووکي
((الأجوبة المُرَضَّية)) (٣/ ١١١٧) له‌ زاری یه‌کی‌کیانه‌وه
گواستوو‌یه‌تیه‌وه که ده‌لێت: (نه‌گه‌ر خا‌چه‌رستان شه‌وی
له‌دایکبوونی پیڼغه‌مبه‌ره‌که‌یان ک‌ردبیت به‌ جه‌ژنیکی
گه‌وره، نه‌وا موسلمانان له‌پیشتر و شایسته‌ترن به
رېزگرتن)، بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی نه‌م قسه‌یه‌ش هیچ شتی‌ک
نابینم له‌وه‌ پاراوتر و پیک‌تراوتر بیت که بوخاری و
موسلیم له‌ هه‌ردوو سه‌حیحه‌که‌یاندا له‌ فه‌رمووده‌ی نه‌بو
سه‌عیدی خودرییه‌وه (ره‌زای خ‌وای لی بیت)
گیراویانه‌ته‌وه، که پیڼغه‌مبه‌ری الله (صلی الله علیه وسلم)

فه رموویه تی: (لَتَتَّبِعَنَّ سَنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بَشِيرًا،
وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ، حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَا تَتَّبِعْتُمُوهُمْ!
قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ؟ قَالَ: فَمَنْ؟!) واته:
بیگومان ئیوه بست به بست و بال به بال شوین ریچکه ی
ئه وانه ی پیش خۆتان ده که ون، ته نانه ت ئه گهر بچنه کونی
بزنمژه کیشه وه، ئیوه ش ههر شوینیان ده که ون! گوتمان:
ئه ی پیغه مبه ری خوا، مه به ستست جووله که و
مه سیحیه کانه؟ فه رمووی: ئه ی کیی تر؟!

گومانی جه وته م

کاتیک بویان سه لیترا که تاهه ننگیران به بونه ی مه ولووده وه بیدعه یه و پیغه مبه ری الله (صلی الله علیه وسلم) و هاوه له به ریزه کانیشی (په زای خویان لی بیت) نه یانکردووه، وه ژماره یه ک له زانایانیش جه ختیان له وه کردووه ته وه، له وانه حافظ (ئیین جه جهر) که ده لیت: (أصل عمل المولد بدعة لم تنقل عن أحد من السلف الصالح من القرون الثلاثة) واته: بنچینه ی کارکردن به مه ولوود بیدعه یه و له هیچ یه کییک له پیشینه چاکه کاره کانی سی سده زیړینه که وه نه گواستراوه ته وه. هه روه ک چوّن (سیوطی) (۹۱۱هـ) له په رتووکی ((الحاوي للفتاوي)) (۱/ ۲۲۹) لییه وه گواستوو یه تیه وه؛ له به رانبه ردا تیه وان

گوتیان: به لئ! بیدعه یه به لام بیدعه یه کی باشه، وه خودی
 ئیبن حه جهر و زانایانی دیکه ش ئه وه یان باس کردووه.
 به لام رای راست و دروست که زانایانی لیکو له ر
 له سه رین ئه وه یه که: له ئیسلامدا بیدعه ی باش و بیدعه ی
 گومرایی بوونی نییه، به لکو هه موو بیدعه یه ک گومراییه،
 هه روه ک چۆن ده قی فهرمووده سه حیحه که ی پیغه مبه ری
 الله (صلی الله علیه وسلم) به پروونی ئاماژه ی پی کردووه.
 قسه ی زانایانیش سه باره ت به ره تکرده وه ی دابه شکردنی
 بیدعه بو باش و خراپ زوره، که باسکردنیان دریره
 ده کیشیت و لیوه دا جیگه یان نابیتته وه، به لام ته نها به
 گواستنه وه ی وته ی دوو زانا ده وه ستم که شایه تییان بو
 دراوه له شاره زایی و دارشتنی بنه ماکاندا.

یه که م: ئیما می (ئه بو عوبه یدی قاسم کوری سه لام)، که یه کیکه له ناوداران ی سه ده ی سییه م و له سالی ۲۲۴ ی کۆچیدا کۆچی دوایی کردووه؛ (ابن بطال) له ڕاڤه که ی بۆ په رتووکی بوخاری (۵۸۸/۸) ئه م قسه یه ی لیوه گواستوو ته وه که ده لیت: (الْبِدْعُ وَالْأَهْوَاءُ كُلُّهَا نَوْعٌ وَاحِدٌ فِي الضَّلَالِ) واته: بیدعه و ئاره زوو ه کان هه موویان یه ک جوړن له گومرا ییدا.

دووهم: ئه بو ئیسحاق ی ئیبراهیم کوری موسای شاطیبی (۷۹۰هـ)، زانای ئوسولیی مالیکی؛ له په رتووکی ((فتاوی ه)) (ص ۱۸۰) دا ده لیت: (إِنَّ قَوْلَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (كُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ) مَحْمُولٌ عِنْدَ الْعُلَمَاءِ عَلَى عُمُومِهِ، لَا يُسْتَشْنَى مِنْهُ شَيْءٌ الْبَتَّةَ، وَلَيْسَ فِيهَا مَا هُوَ حَسَنٌ أَصْلًا) واته: بیگومان ئه و فه رمووده یه ی پیغمه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که ده فه رمویت: (كُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ) - واته:

هه موو بىدعه يه ك گومراييه -، له لای زانايان به گشتگى وه رده گى رت، و به هىچ شىوه يه ك هىچ شتىكى لى هه لاویر ناك رت، و هه ر له بنه ر تىشه وه هىچ بىدعه يه كى باش بوونى نىيه.

وه له په رتوو كه كه ي به ناوى ((الاعتصام)) (٢٤٦/١) دا ده لىت: (هذا التقسيمُ أمرٌ مُخْتَرَعٌ، لا يدلُّ عليه دليلٌ شرعى) واته: ئەم دابه شكر دنه (بو بىدعه ي باش و خراپ) شتىكى داهىنراوه، و هىچ به لگه يه كى شه رعى له سه رى نىيه.

ئوه وى پشتگى رى قسه كانى ئه و دوو زانايه ش ده كات، ئه و وته يه ي پىشه وای شارى مه دىنه (دار الهجرة) مالىكى كورى ئه نه سه (١٧٩هـ)، له و ياسا و بنه ما مه زنه يدا كه ده لىت: (مَنْ ابْتَدَعَ فِي الْإِسْلَامِ بَدْعَةً يَرَاهَا حَسَنَةً، فَقَدْ زَعَمَ أَنَّ مُحَمَّدًا خَانَ الرِّسَالَةَ؛ لِأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دیناً^۱؛ فما لم یکن یومئذ دیناً، فلا یكونَ الیومَ دیناً) واته: هەر که سییک بیدعه یه ک له ئیسلامدا دابهینیت و به باشی بزانیته، ئەوا ئیدیعیای ئەوهی کردوو ه که موحه ممه د خیانه تی له په یامه که کردوو ه؛ چونکه الله تعالی ده فەر مویت: ﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾^۲؛ بویه هەر شتییک له و پرۆژەدا به شتییک نه بووبیت له ئایین، ئەوا ئەپرۆش نابیت به شتییک له ئایین. ئەمهش له ((الإحكام في أصول الأحكام)) ی ئیبن حەزم (۶/ ۵۸)، و ((الاعتصام)) ی شاطیبیدا (۱/ ۶۲) هاتوو ه.

له دوا ی ئەویش، قوتابییه که ی که ئیامی شافیعییه (۲۰۴هـ)؛ جوهرینی (۴۷۸هـ) له په رتووکی ((نهاية المطلب

^۱ [المائدة: ۳].

^۲ [المائدة: ۳].

(في دراية المذهب) ((١٨ / ٤٧٣)، و غه زالى (٥٠٥ هـ) له
 ((المستصفى)) ((١ / ١٧١)) دا ئهم قسه يه يان ليوه
 گواستوو ته وه كه ده لئيت: (مَنْ اسْتَحْسَنَ فَقَدْ شَرَعَ) واته:
 ههر كه سيىك شتيىك به باش بزانييت، ئهوا شهريعه تى
 داناوه. وه به هيچ جوړيىك چاوه پروان ناكړيىت كه سيىك
 پيى واييىت به باشزانيىن شتيىك (الاستحسان) جوړيىكه له
 دانانى شهريعت كه الله تعالى مؤله تى پيى نه داوه، كه چى
 له هه مان كاتيشدا بلئيت هه نديىك له بيدعه كان باشن.
 هاوشيوه ي ئه وه ش: به لگه هيىنانه وه يانه بهو فهرمووده يه
 كه ئيامى موسليم له جهريره وه (په زاي خواى لى بيىت)
 گيړاويه تيه وه، كه پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)
 فهرموويه تى: (مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ سُنَّةً حَسَنَةً فَعَمِلَ بِهَا مَنْ
 بَعْدَهُ، كَانَ لَهُ أَجْرُهَا وَمِثْلُ أَجْرِ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ
 يَنْتَقِصَ مِنْ أَجْوَرِهِمْ شَيْءٌ) واته: ههر كه سيىك له ئيسلامدا

رېچکه و سوننه تیکی باش دابنیت و نه وانه ی دوا ی خوی
 کاری پی بکه ن، نه و پاداشتی نه و کاره ی بو ده نوو سریت
 و هاو شیوه ی پاداشتی نه وانه ش ده ست ده که ویت که
 کاریان پی کردووه، به بی نه ووه ی هیچ شتیک له پاداشتی
 نه وان که م بیته وه. به مه ش نه وان گوتیان: ناهه نگیران
 به بونه ی مه ولووده وه، سوننه تیکی باشه.

نه مه ش له لایه ن نه وانه وه شیواندنی فهرمووده که یه و
 لادانیه تی له مانا دروسته که ی، وه نه فامی یان
 خونه فامکرده له هوکاری گوتنی فهرمووده که، که
 هوکاره که ی نه مه یه: (أَنَّ قَوْمًا أَتَوْا النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ مِنَ الْأَعْرَابِ مُجْتَابِي النَّارِ (أي: لَابِسِي الصُّوفِ
 الْمُخَرَّقِ مِنْ فَقَرِهِمْ)، فَحَثَّ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 النَّاسَ عَلَى الصَّدَقَةِ، فَأَبْطَأُوا حَتَّى رَأَى ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ،
 فَجَاءَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ بِقِطْعَةٍ تَبَرَّ فَطَرَحَهَا، فَتَتَابَعَ النَّاسُ

حَتَّى عُرِفَ ذَلِكَ فِي وَجْهِهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: مَنْ
 سَنَّ سُنَّةَ حَسَنَةً... واته: کومه لیک که س له
 دهشته کییه کان (ئه عرابییه کان) هاتنه خزمهت پیغه مبهړ
 (صلی الله علیه وسلم) که جله کانیان دراو بوو (واته:
 له بهر هه ژاری جلی خوری دراویان له بهر دا بوو)، بویه
 پیغه مبهړی خوا (صلی الله علیه وسلم) هانی خه لکی دا بو
 به خشین و خپو کردن، به لام خه لکه که سستیان کرد تا وای
 لیهای شوینه واری دلته نگی به سهر رو خسارییه وه بینرا،
 له و کاته دا پایو یک له ئه نسارییه کان پارچه زیریکی هیئا
 و داینا، ئیتر خه لکیش به دواى ئه ودا دهستیان به به خشین
 کرد، تا وای لیهای خوشحالی به رو خساری پیغه مبهړه وه
 (صلی الله علیه وسلم) بینرا، ئه وسا فهرمووی: هر
 که سیک سوننه تیکی باش دابنیت...

بویه مبه ست له فهرمووده که ئه وه یه: ههر که سییک
 سوننه تییک له سوننه ته کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) زیندوو بکاته وه، ههروه ک چۆن لای (ئیین ماجه)
 و غه یری ئه ویش له فهرمووده ی عه مری کوری عه وفی
 موزه نییه وه (ره زای خوای لی بیّت) به مه رفووعی هاتو وه:
 (مَنْ أَحْيَا سُنَّةً مِنْ سُنَّتِي قَدْ أُمِيتَتْ بَعْدِي كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ
 مِثْلُ مَنْ عَمِلَ بِهَا مِنْ غَيْرِ أَنْ يَنْقُصَ مِنْ أَجُورِهِمْ شَيْئًا، وَمَنْ
 ابْتَدَعَ بَدْعَةً لَا يَرْضَاهَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ، فَإِنَّ عَلَيْهِ مِثْلَ إِثْمِ مَنْ
 عَمِلَ بِهَا مِنَ النَّاسِ، لَا يَنْقُصُ مِنْ آثَامِ النَّاسِ شَيْئًا)، واته:
 ههر که سییک سوننه تییک له سوننه ته کانی من زیندوو
 بکاته وه که له دوا ی خوّم فهرامو ش کراییت، ئه وابه قه ده ر
 پاداشتی ئه وانه ی کاری پی ده که ن پاداشتی بو
 ده نوو سریّت، به بیّ ئه وه ی هیچ شتییک له پاداشتی ئه وان
 که م بیّته وه. وه ههر که سییکیش بیدعیه ک دابه ینیت که

الله و پیغه مبه ره که ی پی رازی نین، ئەوا به قه دەر تاوانی
ئەو که سانه ی که کاری پی ده که ن تاوانی له سەر ده بیّت،
به بی ئەو هیچ له تاوانی خه لکه که که م بیته وه.

شاطیبه ی له رونکردنه وه ی ئەمه ده لیت: (فَدَلَ عَلَى أَنَّ السُّنَّةَ
هَاهُنَا مِثْلُ مَا فَعَلَ ذَلِكَ الصَّاحِبِيُّ، وَهُوَ الْعَمَلُ بِمَا ثَبَتَ كَوْنُهُ
سُنَّةً - يَعْنِي الصَّدَقَةَ) واته: ئەمه به لگه یه له سەر ئەو هی که
سوننه ت لیره دا وه ک ئەو کاره یه که ئەو هاوه له به ریزه
کردی، ئەویش کارکردنه به شتیک که چه سپاوه وه ک
سوننه ت - که مبهستی خیر و سه ده قه که یه - نه ک
مه ولود!

بیگومان ئەو هی که فه رموویه تی: ((مَنْ سَنَّ فِي الْإِسْلَامِ
سُنَّةً حَسَنَةً...))، هەر خۆشیه تی که فه رموویه تی:
((عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهَدِّينَ مِنْ
بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ

وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ؛ فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلِّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ)) واته: دهست به سوننه تی من و سوننه تی جینشینه (خه لیفه) راشدینه رینماییکراوه کانی دواى منه وه بگرن، دهستی پیوه بگرن و به ددانه کانتان بیگه زن (واته به توندی دهستی پیوه بگرن)، وه زور وریا بن له داهینراوه کان (له ناییندا)؛ چونکه هه موو داهینراویک بیدعه یه، و هه موو بیدعه یه کیش گومراییه. ههر خۆشیه تی (صلی الله علیه وسلم) فهرموویه تی: ((مَنْ أَحَدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ)) واته: ههر که سیک شتییک له م نایینه ی ئیمه دا دابهینیت که لئی نه بیت، ئه واره تده کریته وه.

سه رجه می ئه مانه ش فهرمووده ی سه حیحن، و کارپیکردنیان پیکه وه و گونجاندن له نیوانیاندا شتیکی پیویست و حه تمییه.

گومانى هه شته م

ئیدیا کردنیانه که گوايه هه ندىک له هاوه لان بیدعهى
باشیان داهیناوه، وه به لگهش به وه دهیننه وه که له
سه حیحى بوخاریدا له ریفاعهى کورى رافیعى
زوره قییه وه هاتوه، که ده لیت: (کُنَّا يَوْمًا نُصَلِّي وَرَاءَ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَلَمَّا رَفَعَ رَأْسَهُ مِنَ الرَّكْعَةِ، قَالَ: سَمِعَ
اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، قَالَ رَجُلٌ وَرَاءَهُ: رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا
كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، فَلَمَّا انْصَرَفَ، قَالَ: مَنْ الْمُتَكَلِّمُ؟ قَالَ:
أَنَا، قَالَ: رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُونَهَا: أَيُّهُمْ يَكْتُبُهَا
أَوَّلًا!) واته: رۆژێکیان له دواى پیغه مبه ره وه (صلی الله
عليه وسلم) نوێژمان ده کرد، کاتییک سه رى له رکوع
به رز کرده وه، فه رمووى: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ)، پیاویک له
دوايه وه گوئى: (رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا

(فیه) ، کاتیک له نوږه که بووه وه، فهرمووی: کي بوو
 نه وهی قسه ی کرد؟ گوتی: من بووم، فهرمووی: سی و
 چند فرشته یه کم بینی پیشبرکیان بوو له سهری؛ که
 کامه یان یه که م جار بینوسیّت! نه وان ده لّین: نه م هاوه له
 نه م زیکره ی داهیناوه و له پیغمبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) نه بیستوه، بویه نه م بیدعیه کی باشه.

نه م ش تیگه یشتنیکی هه له یه؛ چونکه هاوه لان (ره زای
 خویان لی بیّت) تایه تمه ندیه کیان هه بووه که بؤ غه یری
 نه وان نییه، نه ویش نه وه یه که پیغمبه ر (صلی الله علیه
 وسلم) له نیوانیاندا بووه و کاره کانیا نی راست
 کردووه ته وه؛ بویه هه ر شتیکی هاوه لّیک بیکات و
 پیغمبه ریش (صلی الله علیه وسلم) بریاری له سهر
 دروستی بدات و پیی رازی بیّت، نه واده بیته به شیک له
 (سوننه تی ته قریری - السنن التقریری) و ناچیته قالبی

بيدعه وه، ههروهك چۆن زانايانی بنه مازانی (أصول)
 ئه مه يان چه سپاندووه. وه هه ر شتيكيش كه ده يگيرنه وه
 له و كارانه ي كه هاوه لان كردوويانه و پيغه مبه ر (صلى
 الله عليه وسلم) پيى رازى بووه و بريارى له سه ر
 دروستيى داوه، ده چيته ئه م باب به ته وه.

له وانه ش: به لگه هيئانه وه يان به كو كردنه وه ي هاوه لان بو
 نويزى ته راويح له لايه ن عومه ره وه (په زاي خواي لى بيت)
 له دواي يه ك پيشنويز (ئيمام)، پاش كوچى دوايى
 پيغه مبه ر (صلى الله عليه وسلم)؛ كه گو تيان: ئه م كار ه ي
 ئه ويش بيدعه يه كى باشه.

ئو كه سه ي ورد ده بيته وه له م رووداوه ي عومه ر (رضي
 الله عنه)، ده بينيت كه به لگه پييه يئانه وه پيى زور لاواز ته
 له به لگه ي پيشووترى؛ چونكه ئه م كار ه خودى پيغه مبه ر
 (صلى الله عليه وسلم) خوى كردوويه تى، كاتيى كه به

کۆمه ل (جه ماعه ت) نوژی ته راو یحی به هاوه لان کردوه،
 و خۆیشی پیشنوژی (ئیام) ی بو کردوون، ههروه ک چۆن
 ئه وه لای ههردوو (بوخاری و موسلیم) له فهرموده ی
 عائیشه وه (رضی الله عنها) جیگیر بووه و سه لمینراوه.
 پاشان له دوا ی ئه وه پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)
 نه چووه دهره وه بو لایان، له ترسی ئه وه ی نه وه ک ئه و
 نوژی ه یان له سه ر فه رز بکری ت؛ بۆیه ئه م نوژی له سه رده می
 ئه بوبه کردا وه ستا، پاشان عومه ر (رضی الله عنه)
 زیندووی کرده وه و گه ران دیه وه، ئه ویش دوا ی ئه وه ی
 هو کاره که ی نه ما که ترسی فه رز بوونه که بوو؛ ئیدی چۆن
 ده گو تری ت: عومه ر نوژی کی نویی داهینا وه که له
 سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) نه بووه؟!
 ئه مه ش کو یی ده چی ته وه سه ر داهینانی ئاهه نگی ران به
 مه ولوود؟!

ئەو ەشى كە دەچیتە پال ئەم گومانە: بەلگە ھېنانە وەیانە بە
كۆمەلێك كار كە ھاوہلان (رضي الله عنهم) لە دواى
كۆچى دوايى پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) كردوويانە،
و ەك نووسينەو ە و كۆكردنەو ەى قورئان، و خالدانان بو
موسحەف و دانانى ھەرەكات (زەمە و كەسرە و فەتحە)
بو پیتەكان، كە گوتيان: ئەمانە ھەموويان بیدەى باشن،
مەولووديش لە ھەمان جۆرى ئەم كارانەيە.

ئەو كەسەشى قسەى لەم جۆرە دەكات، يان نەفام و
نەشارەزايە بە زانستى بنەماكان (علم الأصول)، يان
چەواشەكارە بەسەر خەلكى سادەدا؛ چونكە بیدەى
قیزەون و سەرکۆنەكراو ئەو شتەيە كە پيغهمبر (صلى
الله عليه وسلم) نەيكردییت، سەرەرای بوونی ھۆكار و
پالنەرى پيويست بو كردنى و نەبوونی ھيچ رېگرېكيش

له به رده م ئه نجامدانیډا؛ باشه چی ریگر بوو له به رده م
پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) بۆ گپیرانی مه ولوود؟! وه
ئه گهر پالنه ره که شی خو شویستنی پیغه مبه ر (صلی الله
علیه و سلم) بیت؛ ئه واهم خو شه ویستییه زور به جوانی
له لای هاوه لآن هه بووه؛ ئه ی بۆچی ئه وان نه یان کرد؟
وه لامه که شی ئه وه یه: له به ر ئه وه ی کاریکی ریگه پیدراو
و شه رعی نییه.

سه باره ت به نووسینه وه و کو کردنه وه ی قورئانیش، ئه وه
ده چیته بابی پاراستنی له فه وتان و ونبوون، وه ئه م هوکار
و پالنه ره له ژيانی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه و سلم)
بوونی نه بوو؛ چونکه وه حی به رده وام داده به زی بۆ سه ر
پیغه مبه ر (صلی الله علیه و سلم) تا که میک پیش کوچی
دوایی (که باوک و دایک و گیانم به قوربانی بیت)، وه
زۆربه ی هاوه لآنیش (ره زای خویان لی بیت) له مه دینه

بوون. به لام کاتيک پیغه مبهري الله (صلي الله عليه وسلم) کوچی دوايي کرد و وه حی پچرا دواي ئه وهی که کامل بوو، وه پرووبهري دهولتهی ئيسلامي فراوان بوو، و هاوه لان و ئهوانه ی دواي ئهوانيش به ناوچه کانی جيهاندا بلاو بوونه وه، وه ههنديک له خه لکی له (خويندنه وهی) ئايه ته کانی قورئاندا جياوازی و نا کوکيان تيکته وت؛ ئه مه وای خواست که له يه ک موسحه فدا کو بکريته وه و بنووسريته وه. بويه له سينه کان و له و پارچه و تابلو پهرته وازانه وه له يه ک موسحه فدا کويان کرده وه و چهند له بهرگيراوه يه کيان لي نووسييه وه و به سه ر شار و ولا ته کاندا دابه شيان کرد، وه ئه وهی له دهره وهی ئه وه بوو سووتانديان.

پاشان کاتيک خه لکی له زماني عه ره بی دوور که وتنه وه و زماني عه جه م تيکته ليان بوو؛ ئه ویش به هو ی هاته

ناوه وهی ژماره یه کی زور له غه یه عه ره به کان بو ناو
 ئیسلام، پیوستیان به خالبه ندی و (دانانی حه ره کات)
 بوو؛ تاوه کو به شیوه یه کی دروست بخوینریتته وه. به لام له
 سه رده می پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) به م شیوه یه
 کونه کرابووه وه و نه نوسرابووه وه. ئه مه ش زانایانی
 بنه مازانی (أصول) ناوی لی دهنین (المصالحُ المرسله -
 به رژه وه ندیه گشتیه کان)، که باسکردنی درژه
 ده کیشیت.

وه نزیکبونه وه له خوی گه وه ره له ریگهی بیدعه کانه وه،
 و په رستنی له ریگهی بیدعه کانه وه -ههروه ک چۆن له
 حاله تی ئاهه ننگگیرانی مه ولوودا وایه-، ناچیته بابی
 (المصالح المرسله) وه؛ چونکه له بابی په رستشه کاندایه
 (عیبادهت) به لگه به (المصالح المرسله) ناهینریتته وه؛ له بهر

ئوهی په رسته شه کان (ته وقیفی) ن (واته: ده وه ستنه سهر دهقه کانی قورئان و سوننه ت)، و هیچ بواریک تییا نداییه بو راو بوچوون و ئیجتهیهاد کردن و کار کردن بهو شتانهی که خه لکی به باشی ده زانن. ههروه ها له بهر ئوهی په رسته شه کان مافیکی په تی (ته واوه تی) خوی گه وره ن، و مه حاله مافه کانی الله تعالی بزانی ت له پرووی چه ندی تی و چونی ه تی، و کات و شوینه وه، مه گهر ته نها له ریگه ی خودی ئه و زاته وه (سبحانه و تعالی).

گومانى نۆيم

ده لىن: ئاھەنگ گىران بۇ مەولوود عادەت و دابونە ریتە
نەك پەرستش (عیبادەت)؛ ئیتر بۆچی ئینکاری
دابونە ریتە كانمان لى دەكەن؟!

ئەمەش چەواشە کاریبە کی دیکە یانە و ڤاگردنە لە واقع
و راستی. ئەگەرنا چۆن بۇ کۆبوونە وەیه ک دەگوتریت
(دابونە ریت)، کە تییدا قورئان دەخوینریت، و زیکری خوا
دەکریت، و دوعا دەکریت، و یادخستنه وەهی تیدایە بۇ
ژیاننامە و تایبەتمەندییەکانی پيغه مبه ر (صلی الله علیه
وسلم)، و خەلکی بۇ بانگیشت دەکەن و هانیانی لەسەر
دەدەن؛ لە هەمان کاتیشدا بە یەکیک لە گەورەترین ئەو
کرده وانهی دادهنن کە هیوای پاداشت و خیریان پیی

ههیه؛ ئیدی چۆن به شتیکی لهم جوړه ده لّین: ئەمه
دابونه ریت و عاده ته و عیبادت نییه؟! که واته ئیتر
عیبادت چییه؟!

ئەگەر له یه کییک لهو که سانه ی که ئاههنگی مه ولوودی
پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) ده گیرن بپرسیت: بۆچی
ئەم ئاههنگه ده گیریت؟ ده لّیت: له بهر ئەوه ی پیغه مبه رم
(صلی الله علیه وسلم) خو شده ویت. خو ئەگەر پئی
بگوتریت: ئایا ئاههنگ گیران به مه ولووده که ی (صلی الله
علیه وسلم) گوێرایه لّی (طاعه) یه یان سه ریچی و تاوان؟
به دّنیاییه وه نالّیت: تاوانه؛ چونکه چۆن ده بیت ئاههنگ
بو تاوان بگيرريت؟!

به لكو ده لیت: نه وه گوړاپه لى و ليكنزيكبون نه وه يه له خوا.

نه وسا پيى ده گوتريت: تاي ايا پيغه مېر (صلى الله عليه وسلم) نه م گوړاپه ليه ي زانيوه يان لىي بيئاگا بووه؟ بيگومان ناليت: لىي بيئاگا بووه؛ خو نه گهر بلت: زانيويه تى، نه وا لىي ده پرسين: تاي ايا به نوممه ته كه ي گه ياندووه يان شاردوويه تيه وه؟

ليړه شدا مه حاله بلت: شاردوويه تيه وه. جا نه گهر بلت: گه ياندوويه تى. نه وا پيى ده ليين: نه وه فرموده يه مان بو بهينه كه تييدا پيغه مېر (صلى الله عليه وسلم) هانى داوين بو تاهه ننگيړان به مه ولووده كه ي، نه وسا ئيمه ده بينه يه كه م كه س كه تاهه ننگى بو ده گيړين؛ له بهر نه وه ي ئيمه خوشمان ده ویت و له هه موو كه س زياتر سوورين

له سهر شوينكه وتنى سوننه ته كهى (صلى الله عليه وسلم)،
به لام هه يهات، هه يهات (مه حاله و زور دووره) بتوانيت
ته نانه ت يه ك فهرمووده ي سه حيح يان زه عيفيش بهينيت
كه هاندانى تيدا ييت بو ئه و كاره، يان خودى خوى
كرد بيتى، يان بريارى له سهر دروستى داييت (ته قريرى
بو كرد بيت)!

گومانی دەیه‌م

یه‌کیکی دیکه له گومانه‌کانیان بۆ رینگه‌پیدان به
 ئاهه‌نگگیرانی مه‌ولوود ئه‌وه‌یه: مه‌ولوود ده‌شوبه‌ینن به
 به‌ستنی کۆنگره و کۆنفرانسه‌کان؛ وه‌ک ریزلینانیک بۆ
 زانایه‌ک و خستنه‌پرووی هه‌ول و کۆششه‌کانی و
 باسکردنی ژياننامه و شوینه‌واره‌کانی.

ده‌شڵین: بێگومان کۆبوونه‌وه‌مان بۆ بیره‌ینانه‌وه‌ی
 ژياننامه‌ی پيغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) و گه‌وره‌یی و
 فه‌زلی به‌سه‌ر ئوممه‌ته‌وه، له‌و کاره‌ له‌پیشتر و شایسته‌تره‌.

وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌م گومانه‌ش له‌ دوو پرووه‌وه‌ ده‌بی‌ت:

یه‌که‌م: بێگومان به‌ستنی کۆر یان کۆنگره‌یه‌ک بۆ
 ناساندنی پيغەمبەر (صلی الله علیه وسلم) و ژياننامه‌که‌ی
 و به‌رگریکردن لێی، له‌ هه‌ر که‌سیکی تر له‌پیشتره‌،

به لām به ستنی کۆر یان کۆنگره یه ک بو یه ک جار یان زیاتر، له یه ک ولات یان چه ند ولاتی کدا، به هیچ شیوه یه ک مه ولوودی له سه ر پیوانه ناکریت؛ چونکه کۆنگره یان کۆر ئاهه نگی پرا ن و ده ربړینی خو شی و ئاهه نگی سازان نییه به بۆنه ی هاتنییه وه، به لکو ناساندن و فیکردن و بانگه وازی که بو ئه و که سانه ی که نه شاره زان له ژیاننامه و بانگه وازه که ی، چ له موسلمانان بن یان غه یری ئه وان.

دووهم: ئه م کۆنگرانه کاتی دیاریکراویان نییه، وه راستیش نییه له و رۆژهدا به سترین که زاناکه ی تیدا له دایک بووه؛ چونکه ئه مانه جه ژنی له دایکبوون نین بو ئه و؛ بو نمونه له وانه یه ئه و زانایه له مانگی ره جه بدا له دایک بوو بیت و کۆنگره که له مانگی موحه ره مدا به ستریت؛ که واته کۆنگره که په یوه ست نییه به رۆژی له دایکبوونییه وه،

به لکو په یوه سته به و کاته ی که ده گونجیت بو ئاماده بووان
و به شدار بووان و سهر په رشتیارانی کونگره که.

خو ئه گهر بلین: مه ولوودیش به هه مان شیوه به دریژایی
سال ده کریت و له رۆژیکي دیاریکراودا نییه. ئه واده لیین:
ئهمه چه واشه کارییه؛ به لکو ئه وانه ی سهر په رشتیی ئهم
مه ولوودانه ده کهن کوکن له سهر ئه وه ی له دوانزه ی
رهبیعولئه وه لدا سازی بکهن، ههرچه نده له رۆژه
جیاوازه کانی تریشدا به دریژایی سال ده یکهن؛ ئه ویش
ته نها بو زیاتر رۆچوون و زیده رۆییکردن له
دووباره کردنه وه ی بیدعه که دا.

پیشه و (جمال الدین السرمري) (٧٧٦هـ) حوکمی
ئاهه ننگگیرانی به بۆنه ی مه ولوودی پیغه مبه ره وه (صلی
الله علیه وسلم) باس کردووه، و له دوا ی گیرانه وه ی ئه و
ناکوکییه ی که هه یه له سهر ئه وه ی پیغه مبه ر (صلی الله

عليه وسلم) له کام مانگدا و له کام پوژي مانگي
له دايكبوونه كهيدا له دايك بووه، ده لیت:

(له و ناكوکييه دا به لگه ی ئه وه هه يه كه پيشينه کان
(سه له ف) ئه م پوژه يان نه کردووه ته وهرزيک بو
کو بوونه وه و خوان سازدان و ئاهه ننگ گيران به دروستکردنی
خوړاک و خواردنه وه و گوښگرتن له سرووده کان؛ چونکه
پيشينه کان له هه موو خه لکی زياتر ريزيان له پیغه مبه ر
(صلی الله عليه وسلم) ده گرت و له هه مووان زياتر
خوشيان ده ويست و به گه وره يان ده زانی، وه له هه موو
دروستکراوه کانیش سوورتر بوون له سه ر بلاوکردنه وه ی
جواني و چاکه کانی؛ جا ئه گه ر پوژي له دايكبوونی لای
ئه وان وهرز و بونه يه ک بووايه، ئه وا هيممه ت و
کو ششيان ده خسته گه ر بو پراستنی، و نه لای خويان و
نه لای غه يری خويان هيچ ناكوکييه ک له سه ر کاته که ی

نه ده بوو، وه کۆده نگ ده بوون له سه ری ری ک وه ک چۆن
 کۆده نگن له سه ر هه ردوو رۆژی جه ژنه که و رۆژه کانی
 ته شریق و رۆژی عه ره فه و رۆژی عاشوورا، ... بۆیه
 ئه گه ر مه ولوود وه ک ئه وان بووایه، ئه وا ده پارێزرا
 ههروهک چۆن ئه وان پارێزراون.

به لام کۆبوونه وه بۆ قورئان خویندن و بلاوکردنه وه ی
 موعجیزه کانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)، و
 باسکردنی ره وشت و ئادابه کانی، و ناساندنی مافه کانی، و
 جیبه جیکردنی فه رمانه کانی و خۆپاراستن له
 قه ده غه کراوه کانی، له گه ل فیکردنی سوننه ته کانی؛ له
 هه موو کاتی کدا کاریکی په سه نده، بگه ره واجی شه
]((المولد الكبير للبشير النذير صلی الله علیه وسلم)) ورقه
 (١٠ ب)- بواسطه: ((منهج الإمام جمال الدین السرمري في
 تقرير العقيدة)) لخالد المطلق (٧٢ - ٧٣).

گوماني يانزه يه م

ده لئين كؤبوونه وه مان بو بيرخستنه وهى خه لكيه به
 ژياننامه ي پيغه مبهري (صلى الله عليه وسلم) له رؤژى
 له دايكبوونيدا، ريك وهك بيرخستنه وهيه له وتاره كانى
 هه نيدا به رؤژى پيغه مبهرايه تى و كوچكردن (هيجرته)،
 يان وهك بيرخستنه وهيه له حقه ده رهمه زاندا به غه زاي
 به در و رووداوه كانى ترى ژياننامه ي پيغه مبهري؛ ئيدى
 بوچى ئهمه يان حه رام ده كهن و ئه وه يان پى حه لال و
 ره وايه؟!

ئهمه ش چه واشه كارى به كى ديكه يه؛ چونكه ئه وانه ي
 له سه ر مينبهري هه ينى ريگه ده دن به بيرخستنه وهى
 خه لكى به كوچكردن و پيغه مبهرايه تى و غه زاكان، هه ر

ئه‌وانه ریگه‌ش ده‌دهن به بیرخستنه‌وه‌یان به له‌دایکبوون و
 کۆچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ر، بۆیه ده‌یان‌بنیت که وتار له‌سه‌ر
 ئه‌مه و ئه‌وه‌ش ده‌دهن و ئینکاری هیچ شتیک له‌مانه
 ناکهن، بگره‌هر له‌بنه‌ره‌ته‌وه ئه‌مه جیگه‌ی ناکۆکی و
 خیلاف نییه؛ به‌لکو جیگه‌ی ناکۆکییه که بریتییه له
 کۆبوونه‌وه له‌پیناو ئه‌وه‌دا، و بانگه‌شه‌کردن بۆی، و
 دووباره‌کردنه‌وه‌ی له‌کاتی دیاریکراودا، و ئاهه‌نگ‌گیران
 به‌بۆنه‌یه‌وه. له‌به‌ر ئه‌وه، ئه‌وان (واته ریگریکاران له
 بیدعه) ریگه‌ش به‌وه نادهن که خه‌لکی له‌پۆژی
 پیغه‌مبه‌رایه‌تی یان کۆچکردن یان غه‌زایه‌کدا هه‌موو
 سالیکی کۆبنه‌وه و خوان بسازین و قه‌سیده و پیا‌هه‌ل‌دان
 و زیکر له‌پیناویدا بکه‌ن، وه ئه‌و پۆژه‌ش به‌هیچ شتیک
 تاییه‌ت جیا ناکه‌نه‌وه. زانراویشه که هه‌ڤده‌ی ره‌مه‌زان

هه موو سالیك ناكه ویته رۆژی ههینییه وه؛ تاوه كو به
ئه نقه ست وتار له سهر ئه و بۆنه یه بدریت.

ههروه ها ده شلین: سێ رووداوی گه وه له مانگی
ره بیهولئه وه لدا روویان داوه؛ له دايكبوون (له سهر ئه و
گریمانه یه که راستی ئه و بهرواره قبوول بکهین)، و
کوچکردن، و کوچی دوا یی. له گه ل ئه وه شدا، هاوه لان له م
مانگه دا هه یچ په رستشیکی ئایینی دووباره بووه وه یان
دانه هیناوه که ئه و رووداوانه یان بیربخته وه؛ ئه مه ش
ته نها له بهر ئه وه یه که ئه وان تیگه یشتبوون که وا
کاملبوونی چاولیکه ری و خو شه ویستی ته نها له
شوینکه وتندایه. بێگومان ئه وان (ره زای خویان لی بیت)
له هه موو خه لکی زیاتر پیغه مبه ریان (صلی الله علیه
وسلم) به گه وه زانیوه و له هه مووان زیاتر خو شیان

ویستووه، له گه‌ل ئەم به‌گه‌وره‌زانیڼ و خو‌شه‌ویستییه‌شدا
 ئەوان (په‌زای‌خوایان لى‌بیت) ئاهه‌نگیان به‌بۆنه‌ی پو‌ژى
 له‌دایکبوونییه‌وه نه‌گى‌راوه، و پو‌ژى کو‌چکردنه‌که‌یان
 نه‌کردووه‌ته‌جه‌ژن، و پرسه‌شیان بو‌ پو‌ژى کو‌چى
 دوايیه‌که‌ی (صلی‌الله‌عليه‌وسلم) نه‌گى‌راوه.

گومانی دوانزه یه م

ده لاین: زوربه ی زانایان ریگه به ئاهه ننگیړان به بونه ی مه ولووده وه ددهن، و هیچ که سیک حه رami نه کړدوه جگه له توندړه وان له شوینکه وتوانی (ئین ته یمیه). لیره شدا سی خالی گرنګ هیه به بؤ وه لامدانه وه ی ئه م گومانه:

یه که م: پیوه ر بؤ راستی و دروستی، حه ق و به لگه یه، نه ک زوری ژماره.

دووه م: له سه ره تای نویسه که دا پیشترا ئامازه مان پی دا، که زانا دیرینه کانی موسلمانان وه ک هه ر چوار پیشه واکه و غه یری ئه وانیش، له هیچ یه کیکیانه وه نه گواستراوه ته وه که ریگه یان پی دابیت یان کړدبیتیان؛ ئیدی چؤن ده گو تریت: ئه مه قسه و رای زوربه ی زانایانه؟

سپیه م: ته و ئیدیعایه ی که گوايه تهنه شوینکه وتووانی
 ئیبن تهیمییه حه رامیان کردووه، ئیدیعایه کی ناراسته. بۆ
 تهوه ی بارگرانیش نه بم بۆ سه ر خوینهر، لیره دا تهنه وته ی
 سی زانا ده گوازمه وه که فه توای حه رامبوونیان داوه و له
 قوتا بخانه که ی ئیبن تهیمییه ش نین.

یه که م: زانای گه وره تاج الدین الفاکهانی، المالکی
 (٧٣٤هـ)؛ له نامه کهیدا به ناوی ((المورد فی عمل المولد))
 (ص ٢٠) دا ده لیت: (لا أعلم لهذا المولد أصلاً في كتاب ولا
 سنة، ولا ينقل عمله عن أحد من علماء الأمة، الذين هم
 القدوة في الدين، المتمسكون بآثار المتقدمين، بل هو بدعة
 أحدثها البطالون... وهذا لم يأذن فيه الشرع، ولا فعله
 الصحابة ولا التابعون، ولا العلماء المتدينون، فيما علمت،
 وهذا جوابي عنه بين يدي الله إن عنه سئلت، ولا جائز أن
 يكون مباحاً؛ لأن الابتداع في الدين ليس مباحاً بإجماع

المسلمین) واته: هیچ ئە صلیک بو ئەم مه ولووده له قورئان و سوننه تدا نازانم، وه له هیچ یه کیک له زانایانی ئوممه تیشه وه نه گواستراوه ته وه که کردبیتیان، ئەو زانایانه ی که پیشه ننگن له ئاییندا و دهست به شوینه واری پیشینه کانه وه ده گرن، به لکو ئەمه بیدعه یه که که که سانی بیکار و ته مبه ل دایانه یئاوه... وه ئەمه شتی که شه ریه ت مۆله تی پی نه داوه، و به پی زانیاری من نه هاوه لان و نه تابیعین و نه زاناکان نه یان کردووه. ئەمه ش وه لامی منه له به رده م الله دا ئە گهر پرسیارم لی بکریت، وه به هیچ شیوه یه ک دروست نییه که کاریکی ریگه پیدراو (موباح) بیت؛ چونکه به کوډه نگی موسلمانان داهینان (بیدعه) له ئاییندا ریگه پیدراو نییه.

دووهم: (ابن الحاج الفاسي) (۷۳۷هـ): له پرتو وکی ((المدخل)) (۳۱۲/۲) دا ده لیت: (ته گهر هاتو - واته: تاهه نگی مه ولوود- خالی بوو لپی - واته: له گو یگرتن له موسیقا و سروود-، و تنه خوار دنیکی تاماده کرد و نیه تی مه ولوودی پی هینا، وه بانگ هیشتی براکانی بو کرد، وه پاریزراو بوو له هه موو ته وانه ی پیشترباسمان کرد - واته: له کاره خراب و دزیوه کان-، ته واته تنه به و نیه ته ی که هه یه تی ده بیته بیدعه؛ چونکه ته وه زیاد کردنه له تاینیدا و له کرده و هی پیشینه کان (سه له ف) نه بووه. وه شوینکه و تنی پیشینه کانیش له پیشتره، بگره واجبتره، له وه ی نیه تی که زیاد بکات که پیچه وانه ی ریازی ته وان بیت؛ له بهر ته وه ی ته وان له هه موو خه لکی زیاتر شوینکه و ته ی سوننه تی پیغه مبهري الله (صلی الله علیه وسلم) بوون، وه زیاتر ریزیان لی گرتووه و سوننه ته کانیا

(صلی اللہ علیہ وسلم) به گه وره زانیوه، وه ئه وان
پیشه ننگن له ده ستپیشخه ری بو ئه و جو ره کارانه، به لام
له گه ل ئه وه شدا له هیچ یه کیکیانه وه نه گواستراوه ته وه که
نیه تی مه ولوودی هینابیّت، ئیمه ش شوینکه وته ی ئه وانین؛
بو یه ئه وه ی جیگه ی ئه وانى کردیته وه ده بیّت جیگه ی
ئیمه ش بکاته وه ... هتد).

ههروه ها ده شلیّت: (هه ندیکیشیان - واته: ئه وانیه
سه رقالن به گیرانی مه ولووده وه - خو یان له مه ده پاریزن -
واته: له گو یگرتن له گو رانی و پاشکو کانی - ئه ویش به
خو یندنه وه ی په رتوو کی بو خاری و په رتوو که کانی دیکه؛
له بری ئه وه. ئه مه له کاتی کدایه که هه رچه نده خو یندنه وه ی
فه رمووده له ناوه رۆکی خو یدا یه کی که له گه وره ترین
په رستشه کان و هو کار یکی گه وره ی لیکنزیکبوونه وه یه
له الله، و به ره که تیکی گه وره و خیریکی زوری تی دایه،

به لّام ته مه ته وکاته یه که به مهرجه شایسته و پروه
 شه رعیه که ی خوی بکریّت، نه ک به نیه تی مه ولود. ثایا
 نابینیت که نوڅ کردن یه کیکه له گه وره ترین هوکاره کانی
 نزيك بوونه وه له خوی گه وره، به لّام له گه لّ ته وه شدا ته گهر
 مروڅیک له کاتیکی غهیره شه رعیدا بیکات، ته واه سرکونه
 ده کریّت و به سهرپیچیکار داده نریّت؛ جائه گهر نوڅ حالی به و
 شیوه یه بیّت؛ ده بیّت حالی کاره کانی دیکه چوّن بیّت؟!.

سپیه م: زانای گه وره العلامة الأصولیُّ أبو إسحاق الشاطبیُّ
 (۷۹۰هـ)، که ته ویش یه کیکه له زانایانی مالیکی؛ له
 فه تواکانیدا (ص ۲۰۳) ده لیّت: (معلومٌ أنَّ إقامة المولد علی
 الوصفِ المعهودِ بین الناسِ بدعةٌ مُحدثةٌ، وکلُّ بدعةٍ ضلالةٌ)
 واته: (زانراوه که گیرانی مه ولود به و شیوه یه ی که له
 نیوان خه لکیدا باوه بیدعه یه کی داهینراوه، وه هه موو
 بیدعه یه کیش گومراییه).

لە كۆتاييدا:

رەنگە كەسىك بليت: بىگومان ئەمىر ئوممەت بە قۇناغىكى مەترسىداردا تىدەپەریت، و دوژمنان لە ھەموو لایەكەو ھەلى كۆبوونەتەو ھەلى پەلامارى دەدەن، بۆيە پىويستى بە وروژاندنى بابەتانیكى لەم جوړە نىيە، كە دەبنە ھۆى پەرتەوازە كردنى موسلمانان نەك كۆكردنەو ھيان!

بۆ وەلامدانەو ھەلى ئەمەش دەليم: بەلى، ئوممەت بە مەترسىيەكى گەرەدا تىدەپەریت، لەوانە پەلاماردانى دوژمنان، ھەروەھا بۆبوونەو ھەلى بىدە و گومانەكان، و تەشەنەسەندنى كارە دزىوہكان و ھۆگر بوون بە ئارەزوو ھەكان؛ بۆيە لەسەر ئاموژگارىكاران پىويستە ئاموژگارى و ھۆشدارى بەدەن؛ ئەويش لەپىناو پاراستنى ئوممەت، و يەكخستنى ريزەكانيان لەسەر

یه‌ک‌خ‌وا‌په‌ر‌ستی (ته‌و‌ح‌ید) و س‌و‌ن‌ه‌ت. وه‌ ب‌ی‌گ‌و‌مان ئه‌م
 ئو‌م‌مه‌ته‌ی که ئه‌م‌رۆ تاق‌ی‌ک‌را‌وه‌ته‌وه‌ و تو‌وش‌ی به‌‌لا بو‌وه‌،
 له‌م کاته‌دا و زیاتر له‌ هه‌ر کاتیکی تر پ‌ی‌و‌ی‌سته
 پ‌ی‌دا‌چ‌و‌نه‌وه‌ به‌ په‌ی‌وه‌ندی خ‌و‌ی ب‌کات له‌گه‌ڵ
 په‌روه‌رد‌گاری، هه‌روه‌ها به‌و تا‌وا‌نه‌ش‌یدا که بو‌وه‌ته‌ ه‌و‌ی
 ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌‌لایه‌ی به‌سه‌ردا ب‌ی‌ت؛ چونکه «هیچ به‌‌لایه‌ک
 دانه‌به‌زیوه‌ مه‌گه‌ر به‌ه‌و‌ی تا‌وا‌نی‌که‌وه‌ نه‌ب‌ی‌ت»، وه‌
 پ‌ی‌و‌ی‌سته په‌له‌ ب‌کات له‌ ته‌وبه‌کردن ل‌ی‌ی؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی
 «هیچ به‌‌لایه‌ک‌یش هه‌‌نه‌گیراوه‌ مه‌گه‌ر به‌ ته‌وبه‌کردن
 نه‌ب‌ی‌ت». وه‌ گه‌وره‌ترین ش‌ت‌ی‌ک‌یش که سه‌ر‌پ‌ی‌چی الله
 ته‌الی ی پ‌ی‌ ک‌را‌ب‌ی‌ت له‌ د‌و‌ای ها‌وبه‌شدانان ب‌و‌ی (ش‌ی‌ک)،
 بر‌یت‌یی‌ه له‌ ب‌ی‌د‌عه؛ چونکه ب‌ی‌د‌عه لای ئ‌ی‌ب‌لیس له‌ تا‌وان و
 سه‌ر‌پ‌ی‌چی ئاسایی خ‌و‌شه‌و‌ی‌ست‌ره.

سه ره رای ئه وه ش: بیگومان یه کیک له و شتانه ی که
 زوړیک له خه لکی به ربه ست ده کات له قبول کردنی
 راستی، تهنانه ت ئه گهر زوړ به پروونیش بو یان ئاشکرا
 بیت دوا ی خستنه پرووی به لگه و پروونکړنه وه ی ده قه کان
 (قورئان و سوننه ت) و به لگه ژیرییه کان؛ بریتییه له
 قورسیی وازه یان له و شتانه ی که سالانیکی زوړه
 له سه ری راهاتوون و بوو ته دابونه ریت بو یان، هه روه ها
 پیان ناخو شه واز له و شتانه به یین که بابا پیرانیان
 له سه ری بوون یان پیان ناخو شه به هه له یان بخه نه وه.

له خوا ی گه و ره ده پار یینه وه به فزل و که ره می خوی،
 حه ق و راستیمان وه ک خوی پیشان بدات (به ئیمه و
 هه موو موسلمانان) و توانامان پی ببه خشیت شوینی

بكهوین، وه باتل و ناراستیمان وه ك خوی پیشان بدات و
توانامان پی به خشیت لیی دوور بكهوینه وه.

وه نزا ده كهین به نزاكهی پیغه مبه ری خوشه ویست
(دروودی خوی له سه ربیت) كه ده یفه رموو:

(اللهم ربَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيهَا
كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ؛ اهْدِنَا لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ؛
إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ)

له بلاوكر او هكانی

مالپه ری به هه شت و وه لامه كان

ba۸.org - walamakan.com

نیره سکان بکه

